

MATTHEÛS

12:22-28

Jezus drijft demonen uit door de Geest van God en toont dat Gods Koninkrijk is doorgebroken.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/12-22-28

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De genezing en de reactie op Jezus	4 min	3
2	De bovennatuurlijke macht van Jezus	5 min	5
3	Beëlzebul en de oorsprong van Jezus' werken	3 min	7
4	Jezus' menselijke beperkingen en de Geest	8 min	8
5	Twee koninkrijken tegenover elkaar	5 min	12
	Om verder te lezen		15

1

De genezing en de reactie op Jezus

Laten we verdergaan met onze studie van het leven van Jezus, te beginnen bij Mattheüs 12, vers 22. De vorige keer heb ik een lang gedeelte voorgelezen, maar we hebben eigenlijk maar één van de verzen uit dat gedeelte besproken. We willen dat gedeelte nu verder bekijken en daarna verdergaan. Het gedeelte staat in Mattheüs 12, te beginnen bij vers 22, waar over Hem staat:

Toen werd er iemand bij Hem gebracht die door een demon bezeten was en die blind was en niet kon spreken; en Hij genas hem, zodat hij die blind was en niet had kunnen spreken zowel kon spreken als zien. En heel de menigte was buiten zichzelf en zei: Is dit niet de Zoon van David? Maar de Farizeeën hoorden dit en zeiden: Deze drijft de demonen alleen maar uit door Beëlzebul, de aanvoerder van de demonen. Jezus echter kende hun gedachten en zei tegen hen: Ieder koninkrijk dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt verwoest; en geen enkele stad of geen enkel huis dat tegen zichzelf verdeeld is, zal standhouden. En als de satan de satan uitdrijft, dan is hij tegen zichzelf verdeeld; hoe kan zijn rijk dan standhouden? En als Ik door Beëlzebul de demonen uitdrijf, door wie drijven uw zonen ze dan uit? Daarom zullen die uw rechters zijn. Maar als Ik door de Geest van God de demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen. Of hoe kan iemand het huis van de sterke binnengaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst de sterke gebonden heeft? En dan zal hij zijn huis leegroven. Wie niet met Mij is, die is tegen Mij; en wie niet met Mij bijeenbrengt, die drijft uiteen.

MATTHEÛS 12:22-30

Dit is het gedeelte dat we de vorige keer hebben gelezen, en we zijn niet verder gekomen dan de bespreking van het openingsvers, waarin een door een demon bezeten man die blind was en niet kon spreken, werd genezen doordat er een demon werd uitgedreven.

Toen dit gebeurde, kon een man die blind was geweest opeens zien. Een man die niet had kunnen praten, kon nu spreken. Er waren veel getuigen van. De dingen die Jezus deed, gebeurden niet in een verborgen hoekje. Ze gebeurden in het openbaar, en de getuigen waren behoorlijk onder de indruk. Er staat zelfs:

En iedereen stond versteld en zei: Zou dit de Zoon van David zijn?

De term ‘Zoon van David’ betekent niet simpelweg iemand die van David afstamt. Er waren veel mensen die van David afstamden. David had ongeveer acht vrouwen, of nog meer, en heel veel kinderen. En dit was inmiddels duizend jaar na de tijd van David. Er moeten vele honderden mensen zijn geweest die konden beweren dat hun voorouders van David afstamden.

Maar toen ze zeiden:

Zou dit de Zoon van David zijn?

bedoelden ze specifiek de Messias. De Zoon van David was een term die op de Messias werd toegepast, omdat God in 2 Samuel 7 aan David had beloofd dat de Messias een van zijn nakomelingen zou zijn. Sinds die tijd was ‘de Zoon van David’ onder de Joden een van de titels voor de Messias. Toen de mensen Jezus deze wonderen zagen doen, dachten ze dus: ‘Dit zou de Messias kunnen zijn.’ En ze zeiden:

Zou dit de Zoon van David zijn?

Toen de Farizeeën dat hoorden, zeiden ze:

Nee, die man drijft alleen demonen uit met de hulp van Beëlzebul, de heerser van de demonen.

We kunnen hier zien dat de Farizeeën verontrust waren toen ze hoorden dat de menigten de mogelijkheid opperden dat Jezus de Messias was. Dat zat hun dwars. Daarom kwamen ze met deze alternatieve verklaring.

2

De bovennatuurlijke macht van Jezus

Niemand kon ontkennen dat Jezus iets opmerkelijks had gedaan. Het is interessant dat veel moderne sceptische geleerden beweren dat Jezus een gewone boerenfilosoof was die nooit iets werkelijk opmerkelijks heeft gedaan, maar dat er rond Hem een groot aantal legenden is ontstaan. Uiteindelijk begonnen mensen over Hem te spreken alsof Hij God was, en begonnen ze verhalen te verzinnen waarin Hij wonderen deed, enzovoort, enzovoort. Zo proberen moderne sceptici het leven van Jezus vaak te reconstrueren.

De vijanden van Jezus in Zijn eigen tijd en in de tijd van de apostelen hebben echter nooit echt ontkend dat Jezus bovennatuurlijke dingen deed. Zelfs de Talmoed is Jezus helemaal niet gunstig gezind, omdat dit Joodse geschrift de opvattingen van de rabbijnen weergeeft. De mondelinge overleveringen ervan bestonden volgens Gregg al vóór Christus en werden enkele eeuwen later opgeschreven. De rabbijnen hebben nooit in Christus geloofd, dat wil zeggen: in Jezus. De Talmoed spreekt vaak over Jezus, maar noemt Hem een tovenaars die de mensen met wonderbaarlijke werken misleidde.

Dus zelfs de Joodse Talmoed, die vijandig tegenover Christus staat, ontkent niet dat Jezus bovennatuurlijke dingen deed. Niemand die de feiten kende, zou dat ontkennen. Want zelfs Zijn vijanden moesten het problematische feit verklaren dat Jezus bovennatuurlijke dingen deed en demonen uitdreef.

Interessant genoeg zijn er twee mogelijkheden. Als er iets bovennatuurlijks gebeurt, dan komt het óf van God óf van de vijand van God. In het bovennatuurlijke rijk zijn er eigenlijk maar twee kanten. Er zijn degenen die aan de kant van God staan: God Zelf en Zijn engelen, en natuurlijk de mensen die Zijn kant kiezen. Aan de andere kant zijn er degenen die de kant kiezen van Gods vijand, en dat is satan.

Jezus Zelf zei dat in het gedeelte dat we zojuist hebben gelezen. Hij zei:

Wie niet met Mij is, die is tegen Mij; en wie niet met Mij
bijeenbrengt, die drijft uiteen.

MATTHEÛS 12:30

Er zijn eigenlijk maar twee kanten die iemand kan kiezen. Je kunt in het geestelijke universum niet neutraal zijn. Er zijn alleen degenen die de kant van God kiezen en Hem volkomen liefhebben, aanbidden en gehoorzamen, of het alternatief: degenen die tegen God in opstand zijn gekomen, zich tegen Hem verzetten en Hem vijandig gezind zijn. Dat geldt ook onder mensen, maar in de geestenwereld is het zo. Wanneer je iets bovennatuurlijks ziet gebeuren, is daar een van twee verklaringen voor. De ene is dat God iets wonderbaarlijks doet. De andere is dat de duivel dit bovennatuurlijke verschijnsel veroorzaakt om mensen te misleiden.

De Joodse leiders uit de tijd van Jezus, de Farizeeën, besloten dat de menigten naïef waren, of op zijn minst zo trouw aan Jezus dat dit een gevaar vormde. Want de menigten concludeerden dat het bovennatuurlijke dat Jezus deed van God kwam en misschien een bewijs was dat Hij de Messias was. Dat is natuurlijk wat christenen tegenwoordig geloven. De Farizeeën betoogden echter dat dit inderdaad iets bovennatuurlijks was, maar dat het niet van God kwam. Het kwam van de vijand van God. Hij deed dit door de macht van Beëlzebub, de vorst van de demonen. Dit werd later het officiële standpunt van de Joden, van de rabbijnen. Daarom wordt juist die opvatting weerspiegeld in de Talmoed, die zegt dat Jezus een tovenaars was en deze dingen deed door de macht van de duivel.

Vanaf het allereerste begin zijn er dus twee opvattingen geweest over de oorsprong van Jezus' bovennatuurlijke activiteiten. Degenen die in Hem geloofden, geloofden dat Hij door de kracht van God werkte. Degenen die zich tegen Hem verzetten, geloofden dat Hij door de macht van satan werkte. Het is interessant dat er geen derde groep was die eenvoudigweg ontkende dat Hij bovennatuurlijke dingen deed. Die ontkenning was geen mogelijkheid. Die mogelijkheid stond niet voor hen open.

Voor zover wij weten, maakten de Farizeeën deze opmerking niet omdat ze echt goede redenen hadden om te geloven dat Zijn macht van de duivel kwam. Ze deden dat omdat ze doodsbang waren voor het vooruitzicht dat de menigten Hem als de Messias zouden huldigen. Toen zij zeiden: ‘Zou dit de Zoon van David zijn? Zou dit de Messias zijn?’, zagen de Farizeeën zich genoodzaakt wanhopig alles te proberen om Hem in diskrediet te brengen en het idee te verdrijven dat Hij misschien de Messias was. Om dat te kunnen doen, moesten ze een andere manier vinden om de bovennatuurlijke daden te verklaren die in feite erop wezen dat Hij de Messias was. Dus kwamen ze met het enige alternatief dat voor hen steek hield, namelijk dat Hij het deed door de macht van Beëlzebub, de vorst van de demonen.

3

Beëlzebul en de oorsprong van Jezus’ werken

De naam Beëlzebub is een variant van de naam van een heidense godheid in het Oude Testament, die Baäl-Zebul heette. Baäl-Zebul betekent zoiets als ‘verheven heer’. Ik ben de precieze betekenis van de Hebreeuwse uitdrukking vergeten. Maar wanneer de Joden over deze heidense godheid spraken, deden ze dat met grote minachting, en ze veranderden de naam Baäl-Zebul in Beëlzebub. Door die kleine verandering in het tweede deel van het woord veranderde de betekenis van het woord in ‘heer van de vliegen’. Zo veranderden de Joden de naam van een heidense godheid die door de heidenen vereerd werd. Ze noemden hem de Heer van de Vliegen om hun minachting voor hem te tonen.

Baäl-Zebul was in de tijd van het Oude Testament werkelijk een afgod, een heidense afgod. Ik veronderstel dat de rabbijnen in hun denken hun theologie zo hadden ontwikkeld dat ze deze naam met de vorst van de demonen in verband brachten. Jezus ontkent niet dat de demonen een vorst hebben. Hij stelt de vorst van de demonen zelfs gelijk aan satan, want Hij zei:

En als de satan de satan uitdrijft, dan is hij tegen zichzelf verdeeld; hoe kan zijn rijk dan standhouden?

MATTHEÛS 12:26

Juist de uitspraak ‘Als satan satan uitdrijft’ is Zijn reactie op hun bewering dat Beëlzebub demonen uitdreef. Zowel Beëlzebub als de demonen werden beschouwd als onderdeel van satans activiteiten. Ze waren satans handlangers, en het is waarschijnlijk dat Hij de naam Beëlzebub zelfs gelijkstelde aan satan zelf.

Het punt hier is dat de bewering dat Jezus door satan demonen uitdreef, de manier was waarop de vijanden van Christus probeerden Jezus met de kant van het kwaad te verbinden. Toch kon iedereen zien dat de dingen die Jezus deed geen slechte dingen waren. Hij lasterde God niet. Hij trok niet rond om de werken van de duivel te doen. Hij deed juist de werken van God, precies dezelfde soorten dingen die de profeten van God, zoals Elia, Elisa en Mozes, in het Oude Testament hadden gedaan.

Er waren wonderdoeners in het Oude Testament, en de werken die zij deden waren weldadige wonderen. Het waren wonderen die mensen hielpen, lijden verlichtten, enzovoort. Dit waren de kenmerkende dingen die God deed wanneer Hij in het Oude Testament bovennatuurlijk door Zijn profeten handelde. Nu werden diezelfde dingen door Jezus gedaan, en Jezus deed zelfs grotere dingen. Daardoor hadden de Farizeeën geen enkel excuus om zich te vergissen in de oorsprong van deze wonderbaarlijke activiteit.

In vers 25 staat:

Jezus echter kende hun gedachten en zei tegen hen: Ieder koninkrijk dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt verwoest; en geen enkele stad of geen enkel huis dat tegen zichzelf verdeeld is, zal standhouden.

MATTHEÛS 12:25

4

Jezus' menselijke beperkingen en de Geest

Veel christenen zeggen: ‘Natuurlijk kende Hij hun gedachten. Hij wist toch alles? Hij kende iedere gedachte van ieder mens.’ Dat wordt niet noodzakelijkerwijs in de Schriften geleerd. De Bijbel leert dat Jezus, toen Hij naar de aarde kwam, niet van al

Zijn goddelijke vermogens gebruikmaakte. Want het komt mij voor dat Hij als mens moest functioneren. Om werkelijk mens te worden, moest Hij bijvoorbeeld kunnen sterven. God kan niet sterven, maar Jezus is wel gestorven. Jezus stierf, en Hij moest sterven. Dat maakte deel uit van Zijn missie. Om mens te worden en Zijn missie te volbrengen, moest Hij daarom enkele van Zijn goddelijke voorrechten afleggen. Dat geloof ik. Er zijn christenen die daar anders over denken. In Filippenzen hoofdstuk 2 wordt over Jezus vóór Zijn komst naar de aarde gezegd:

Hij bestond in de gestalte van God, maar legde Zijn voorrechten af en kwam als mens naar de aarde, waarbij Hij de gestalte van een dienaar aannam.

FILIPPENZEN 2:6-7

Het komt mij voor dat enkele van de goddelijke voorrechten die Jezus aflegde Zijn alwetendheid, Zijn almacht en Zijn alomtegenwoordigheid waren. Alomtegenwoordigheid betekent dat je overal tegelijk bent. God is overal tegelijk, maar toen Jezus op aarde was, was Hij niet overal tegelijk. Hij heeft dat zelfs gezegd. Hij zei dat Hij er niet was toen Lazarus stierf. Hij zei tegen Zijn discipelen:

Toen zei Jezus openlijk tegen hen: Lazarus is gestorven. En omwille van jullie ben Ik blij dat Ik daar niet was, opdat jullie geloven.

JOHANNES 11:14-15

Jezus was dus niet alomtegenwoordig. Toen Hij op aarde was, was Hij niet overal tegelijk, hoewel God dat wel is.

Ik geloof dat Jezus vóór Zijn menswording, voordat Hij in de gestalte van een mens naar de aarde kwam, alomtegenwoordig was. Maar dat is een van Zijn goddelijke voorrechten die Hij opzijzette om mens te worden. Nog zo'n goddelijk voorrecht dat Hij volgens mij opzijzette om mens te worden, was alwetendheid, wat betekent dat je alle dingen weet. De reden waarom ik geloof dat Jezus niet alle dingen wist, is dat Hij

zei dat Hij niet alle dingen wist. We weten dat God wel alles weet. God is alwetend. Maar bij een bepaalde gelegenheid, in Mattheüs 24, werd Jezus gevraagd naar het tijdstip van Zijn komst. Hij zei:

Niemand kent die dag of dat uur, ook de engelen in de hemel niet en zelfs de Zoon niet; alleen de Vader kent die.

MATTHEÛS 24:36

Daarmee bedoelde Hij Zichzelf: ook Hij wist het niet.

Als er iets is wat de Vader weet, maar wat Jezus niet wist, zou dat betekenen dat Jezus niet alwetend was. Op aarde was Hij niet alwetend.

Het volgende wat gewoonlijk bij mensen opkomt wanneer iemand dit zegt, is: 'Hoe wist Jezus dan alles wat Hij wist?' Hij kon over de toekomst profeteren. Hij kon weten wat mensen dachten. Hij kon Nathanaël onder de vijgenboom zien, voordat Nathanaël zelfs maar echt bij Hem in het zicht kwam. Hoe deed Jezus al die dingen?

Jezus deed al die dingen op dezelfde manier als de apostelen, of op dezelfde manier als de profeten in het Oude Testament. Veel profeten in het Oude Testament vertelden niet alleen de toekomst, maar zagen in visioenen ook dingen die ver bij hen vandaan gebeurden. Toen Ezechiël in Babylon was, zag hij dingen die in de tempel in Jeruzalem plaatsvonden. Elisa zag zijn dienaar Gehazi naar buiten rennen om Naäman, de Syriër, tegemoet te gaan. Dat gebeurde in de Geest. Hij zag dit in wat wij een visioen zouden noemen. We zouden het een woord van kennis kunnen noemen, een gave van de Heilige Geest. Paulus noemt de gave van profetie. Er zijn manieren waarop de Heilige Geest aan mensen, zelfs voordat Jezus kwam, dingen openbaarde die zij onmogelijk op natuurlijke wijze konden weten. Dit waren profetische gaven.

Ook de apostelen hadden hier iets van. Toen Petrus wist dat Ananias en Saffira logen over het bedrag waarvoor zij hun bezit hadden verkocht, was dat een bovennatuurlijke openbaring aan hem. Hier waren de gaven van de Heilige Geest werkzaam. De Bijbel geeft aan dat Jezus, toen Hij op aarde was, veel bovennatuurlijke dingen deed, maar dat Hij ze deed door de gaven van de Heilige Geest. Wat Jezus deed, was het werk van de Heilige Geest door Hem heen.

Hij kwam als mens met beperkingen naar de aarde. Ik geloof dat Jezus naar de aarde kwam nadat Hij Zijn vermogen tot alwetendheid had afgelegd. Want zoals ik al aangaf, wees Jezus erop dat Hij de dag van Zijn komst niet wist, hoewel Zijn Vader die wel wist. Dat bewijst heel duidelijk dat Hij niet alwetend was. Want als je alwetend bent, zal er niet iets zijn wat je niet weet. Wanneer we daarentegen zien dat Jezus dingen wist die Hij niet op natuurlijke wijze kon weten, was dat dezelfde gave van de Heilige Geest die in Christus werkzaam was als die welke werkzaam was in de apostelen en, naar het schijnt, zelfs in sommige profeten vóór de tijd van Christus.

Dat betekent niet dat Jezus in enig opzicht aan die mensen gelijk was. Hij was in alle opzichten hoger dan zij. Maar ik zeg dat wanneer Jezus bovennatuurlijke dingen deed of dingen op bovennatuurlijke wijze wist, dit het werk van de Heilige Geest was. Hoe weet ik dat? Om te beginnen heeft Hij dat Zelf gezegd. Iets verderop in dezelfde passage zei Hij in vers 28:

Maar als Ik door de Geest van God de demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen.

MATTHEÛS 12:28

Jezus erkende dat Zijn bovennatuurlijke werkzaamheid door de Geest van God plaatsvond. Hij zei niet: 'Ik doe dit omdat Ik God ben.'

Ik wil dat je begrijpt dat ik wel degelijk geloof dat Jezus God is. Ik geloof in de godheid van Christus. Maar Hij deed deze dingen niet door als God op te treden. Hij werkte niet vanuit Zijn eigen macht als God. Hij was een mens. Hij was God Die een menselijke gedaante had aangenomen en Zijn voorrechten terzijde had gelegd om, net als wij, met echte beperkingen te leven. Zo kon Hij in alle opzichten verzocht worden zoals wij.

God kan niet verzocht worden, maar Jezus werd verzocht. Hij kon vermoeid raken. God raakt nooit vermoeid, maar Jezus wel. Hij kon sterven. God sterft niet, maar Jezus stierf wel. Er zijn veel dingen waarin Jezus, in Zijn menselijke natuur, beperkt was op manieren waarop Hij niet beperkt was voordat Hij mens werd. En een van die

manieren heeft volgens mij te maken met Zijn alwetendheid. We kunnen dit natuurlijk zelfs afleiden uit wat er in Lukas hoofdstuk 2 over Hem tijdens Zijn jeugd staat. Het allerlaatste vers zegt:

En Jezus nam toe in wijsheid en in grootte en in genade bij God en de mensen.

LUKAS 2:52

Welnu, als Hij als kind toenam in wijsheid, kan Hij niet vanaf het begin alle wijsheid hebben gehad. Anders had Hij nergens meer in kunnen toenemen.

Zie je, Jezus leefde met menselijke beperkingen. Maar wanneer Hij op bovennatuurlijke wijze dingen wist of bovennatuurlijke dingen deed, gebeurde dat door de Geest van God. En we zien dat de apostelen, die door dezelfde Geest werkten, vrijwel al dezelfde soorten bovennatuurlijke dingen deden als Jezus. Trouwens, er zijn ook nu mensen die ze doen. De gaven van de Heilige Geest zijn voor de gemeente. Ze vormen een voortzetting van hetzelfde werk dat de Heilige Geest door Jezus deed toen Hij hier was. Diezelfde Heilige Geest werkt tegenwoordig door het lichaam van Jezus, en dat is Zijn gemeente.

5

Twée koninkrijken tegenover elkaar

Bij deze gelegenheid had Jezus blijkbaar wat wij waarschijnlijk een woord van kennis of profetisch inzicht in de gedachten van deze mensen zouden noemen. Er staat namelijk niet dat Hij hen hoorde spreken. De Farizeeën spraken blijkbaar achter Zijn rug om en zeiden:

Maar de Farizeeën hoorden dit en zeiden: Deze drijft de demonen alleen maar uit door Beëlzebul, de aanvoerder van de demonen.

MATTHEÛS 12:24

Maar Jezus kende hun gedachten.

En Hij zei tegen hen:

Jezus echter kende hun gedachten en zei tegen hen: Ieder koninkrijk dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt verwoest; en geen enkele stad of geen enkel huis dat tegen zichzelf verdeeld is, zal standhouden. En als de satan de satan uitdrijft, dan is hij tegen zichzelf verdeeld; hoe kan zijn rijk dan standhouden? En als Ik door Beëlzebul de demonen uitdrijf, door wie drijven uw zonen ze dan uit? Daarom zullen die uw rechters zijn. Maar als Ik door de Geest van God de demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen.

MATTHEÛS 12:25-28

Nu zegt Jezus volgens mij niet per se dat satan nooit tegen zichzelf verdeeld kan zijn. Het klinkt misschien alsof Hij dat zegt, maar ik weet niet of dat is wat Hij probeert te zeggen. De mensen van satan zijn tenslotte vaak sterk tegen elkaar verdeeld. En mensen die onder de macht van satan staan, kunnen zich beslist verzetten tegen andere mensen die onder de macht van satan staan en hun vijandig gezind zijn. Er zijn veel mensen die elkaars vijanden zijn. Pilatus en Herodes waren elkaars vijanden en stonden tegenover elkaar, ook al waren ze allebei mannen van satan en geen mannen van God.

Daarom denk ik niet dat Jezus zegt dat satan nooit schizofreen zal zijn, of dat zijn koninkrijk of de mensen daarin nooit verdeeld zullen zijn. Dat zijn ze wel. Maar wat Hij zegt, is dit: het zou niet in satans belang zijn om zich met bovennatuurlijke kracht tegen satans eigen macht te verzetten. Hier worden demonen uitgedreven, en sommige mensen zeggen dat misschien de vorst van de demonen hen uitdrijft. Maar waarom zou hij dat doen? Als satan zijn eigen bovennatuurlijke macht gaat inzetten om zijn eigen bovennatuurlijke activiteiten te ondermijnen, zou dat niet in zijn belang zijn. En het zou beslist niet de beste verklaring zijn voor wat Jezus doet.

Hij zei daarentegen:

Als Ik demonen uitdrijf door de Geest van God, dan is het Koninkrijk van God bij jullie gekomen.

Dat is een veel redelijkere theorie.

En daarmee bedoelt Hij dat Hij door demonen uit te drijven aantoonde dat er een nieuw gezag was binnengedrongen.

Nu gaat Hij het voorbeeld geven van iemand die het huis van een sterke man binnendringt, hem bindt en zijn bezittingen rooft. We komen hier nog op terug. Het punt dat Jezus maakt, is dat er een ander koninkrijk is dat in conflict is met satans koninkrijk. Het is niet zo dat satan de enige is die handelt, dat satan degene is die de mensen bezeten maakt en dat satan ook degene is die de demonen uitdrijft. Er zijn juist twee koninkrijken met elkaar in conflict. En het feit dat Hij zegt:

Ik ben gekomen en ik drijf demonen uit door de Geest van God, laat zien dat een ander koninkrijk is binnengevallen. Satans koninkrijk was hier al, maar Gods Koninkrijk is binnengedrongen. Het Koninkrijk van God heeft je overvallen.

In de loop van deze bespreking wijst Jezus erop dat het uitdrijven van demonen zelfs iets was wat sommige Joden deden. Jezus was niet de eerste die demonen uitdreef. Er waren Joodse exorcisten, en Hij noemt dat. Hij zegt:

Door wie drijven jullie zonen ze dan uit?

Wat Hij zegt, is dit: als de enige verklaring die jullie voor Mijn bovennatuurlijke activiteit van het uitdrijven van demonen kunnen bedenken, is dat de duivel het wel moet doen, trekken jullie dan dezelfde conclusie wanneer jullie eigen duiveluitdrijvers demonen uitdrijven? Doen zij het dan noodzakelijkerwijs ook door de macht van Beëlzebub? Het is duidelijk dat Hij niet verwacht dat ze dit zullen erkennen. Daarom zegt Hij:

Daarom zullen die uw rechters zijn.

MATTHEÛS 12:27

Als jullie denken dat dit alleen door de macht van de duivel gedaan kan worden, dan zullen deze mensen, die aan jullie kant staan, onder hetzelfde oordeel moeten vallen. En zij zullen jullie bekritisieren omdat jullie tot die conclusie zijn gekomen.

We zullen terugkomen op wat het betekent om te herkennen dat het Koninkrijk van God doorbreekt, en hoe het uitdrijven van demonen daar een demonstratie van was.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 12:22-30
- Mattheüs 12:30
- Mattheüs 12:26
- Mattheüs 12:25
- Filippenzen 2:6-7
- Johannes 11:14-15
- Mattheüs 24:36
- Mattheüs 12:28
- Lukas 2:52
- Mattheüs 12:24
- Mattheüs 12:25-28
- Mattheüs 12:27

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.